

เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมความคิด

สิริพร กุ่ยกระโทก

ด้วยหลักการง่ายๆที่เราใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ซึ่งในแต่ละวันเรามีการถามและตอบ ในเวลาสนทนา อันที่จริงนั้น ลักษณะของการสนทนา จะต้องพูดประโยคได้ครบทั้ง 3 ประเภท คือ บอกเล่า ปฏิเสธและคำถาม ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก็เช่นกัน ก็ต้องยึดหลักการเดียวกัน ก็คือ นักเรียนต้องมีความสามารถใช้ประโยคทั้ง 3 ประเภทได้อย่างคล่องแคล่วในการสนทนาในชีวิตประจำวัน โดยผู้สนทนานั้นไม่ได้รอตอบคำถามที่จะมาจากคนถามเท่านั้น

ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกห้องเรียน ครูผู้สอนได้ใช้หลักการง่ายๆดังที่กล่าวมาแล้วในการสนทนาภาษาอังกฤษ โดยเน้นการถามด้วยคำถามง่ายๆก่อน เพื่อให้นักเรียนได้เคยชินกับการถามและตอบ เมื่อนักเรียนมีความสามารถถามและตอบได้ทุกคนแล้ว ทุกวันจะมีการสนทนาถามและตอบกันก่อน จึงจะเริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป คำถามเหล่านั้นก็เป็นคำถามที่ใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น ถามชื่อ ถามสารทุกข์สุกดิบ ถามที่อยู่อาศัย ถามชั้นเรียน ถามว่ามาโรงเรียนอย่างไร ในขั้นตอนแรกนั้น นักเรียนจะหมั่นตอบคำถามได้ทุกคำถาม จากนั้นขั้นตอนต่อไปให้นักเรียนเปลี่ยนเป็นตั้งคำถามบ้าง ขั้นตอนต่อไปก็สลับกันถามบ้างตอบบ้าง ปฏิบัติอย่างนี้ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้สลับกันไปทุกวัน จะทำให้นักเรียนเกิดความเคยชิน และมีความสามารถตอบและถามได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ

จากหลักการง่ายๆ จึงได้กลายมาเป็นเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ และต่อมาครูผู้สอนได้นำไปสู่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนเขียนเนื้อเรื่องสั้นได้จากภาพ หรือหัวข้อที่เป็นนามธรรม ด้วยการตั้งคำถาม Wh..Questions เทคนิคนี้ได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดลำดับด้วยเหตุและผล เช่น ภาพการจลาจลติดขัดที่สี่แยกไฟจราจร นักเรียนจะดูภาพและคิดลำดับออกมาด้วยการเชื่อมโยงเป็นภาษาอังกฤษ ด้วย Wh..Questions เช่น What is happening? Who is standing? Where is the....? How are? What time is it? ฯลฯ เมื่อคำถามเหล่านี้เกิดขึ้น นักเรียนจะมีความสามารถตอบคำถามได้โดยดูภาพด้วย ในขณะเดียวกัน นักเรียนจะมีความสามารถลำดับเหตุการณ์ละเหตุผลของการเกิดเหตุการณ์ในภาพ การเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีนี้ จะทำให้นักเรียนได้คิดจินตนาการตามภาพ พร้อมกับเหตุผล ใช้หลักไวยากรณ์ตามความสมควรของเหตุการณ์ เช่น Present Simple หรือ Present Progressive เป็นต้น

การสอนด้วยเทคนิควิธีนี้ จะมีการต่อยอดไปถึง การสอนให้เขียนตามจินตนาการ จากความคิดของนักเรียนเอง จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้คิด และปฏิบัติตามที่นักเรียนได้กำหนดเอง ตามความสนใจ ตามความถนัดของนักเรียน จะเกิดการเรียนรู้ด้วยการใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน เห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม